

Tu ai creat toate. . .

Tu ai creat toate și prin voia Ta stau în ființă și au fost create. (Apoc. 4. 11.)

O fată tânără din Japonia, cu numele Tashi, a găsit odată într-una din cărțile ei de școală cuvântul „Creator”. Oricât s-a gândit la sensul acestui cuvânt, tot nu putea să înțeleagă, ce vrea să exprime acesta. A luat un dicționar și a citit: „Creator - cineva, care creează ceva.” Dar această explicație nu-i spunea mai nimic. A luat un dicționar mai mare și mai explicativ și a găsit acolo explicația: „Creator - cineva, care creează ceva; unul din numele lui Dumnezeu, care a făcut totul.”

Niciodată ea nu a auzit de un asemenea Dumnezeu.

Gândul la un Dumnezeu, care a făcut totul, n-o mai părăsea, și a început, să-L caute peste tot. Seara privea în sus spre stele și își spunea: „Toate aceste stele trebuie să le fi făcut Dumnezeu.” Soarele și chiar pomii au început să-i vorbească. I se părea că toate îi spun: „Dumnezeu ne-a făcut.”

S-a dus în templu și a privit mult timp cu reculegere la marele tablou al lui Buddha. În sfârșit ea murmură: „Tu, Buddha, nu ești Dumnezeu, căci niciodată n-am auzit că ai fi creat ceva.”

După un timp a locuit în Tokio, în aceeași casă cu o femeie bătrână. Această femeie a zis într-o zi către ea: „Tashi, eu mă duc la o adunare, unde se vestește Cuvântul lui Dumnezeu, mergi o dată cu mine.” Tashi a mers cu ea. Un misionar a deschis Biblia și a citit: „La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul.”

Tashi a privit mirată, a ascultat cu atenție și la sfârșit și-a zis: „Acesta este chiar Dumnezeu, pe care Îl caut.” La adunarea următoare, s-a dus din nou. Ea și-a dorit foarte mult să meargă și n-a putut altfel, trebuia să meargă din nou acolo.

Acum aude citindu-se: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3, 16).

Aceasta a impresionat-o și mai mult pe Tashi.

Un Dumnezeu al dragostei?

Zei ei erau Zei ai urii, răzbunării și mâniei.

Și Dumnezeul acesta și-a dat Fiul?

Toți zeii, de care a auzit până acum, n-au dat niciodată ceva.

Dimpotrivă, oamenii trebuiau să aducă acestor zei jertfele și darurile lor. Din acest moment Tashi a crezut în adevăratul și viul Dumnezeu. Curând L-a cunoscut și pe Domnul Isus ca Mântuitor al păcătoșilor, care a purtat și păcatele ei pe lemnul crucii.

Mai târziu ea a devenit învățătoare la o școală creștină și a povestit copiilor despre unicul Dumnezeu adevărat, care a făcut cerurile și pământul, despre Dumnezeu care n-a cruțat pe unicul Său Fiu, ci L-a dat, pentru ca toți, care cred în El, să aibă viață și fericire veșnică.